

indlogeret. Det er ligeledes vigtigt at hindre, at udlændinge, der har fået endeligt afslag på opholdstilladelse, modvirker udsendelse af landet.

Forslaget indeholder derfor regler om, at udlændinge, som det påhviler at udrejse af landet, men som ikke medvirker til udsendelsen, ikke skal have deres underhold her i landet dækket bortset fra kost og logi i naturalier og sundhedsmæssige ydelser. Det foreslås endvidere, at der gives mulighed for at pålægge sådanne udlændinge meldepligt hos politiet.

Lovforslaget indeholder desuden en række yderligere forslag til styrkelse af myndighedernes muligheder for at afsløre misbrug af udlændingssystemet.

Det foreslås således, at der i forbindelse med fremstilling for hjemlandets repræsentation som led i politiets bestræbelser på at effektuere afslag på opholdstilladelse efter retskendelse kan optages og videregives fingeraftryk af den pågældende udlænding.

Der indføres endvidere mulighed for, at udlændingemyndighederne kan kræve, at den udlænding, der afgiver en erklæring til brug for en udlændingesag, skal afgive erklæring på tro og love og dermed være undergivet det skærpede strafansvar efter straffelovens § 161.

Det foreslås desuden, at den, der ved at afgive en urigtig erklæring eller på anden måde medvirker eller søger at medvirke til, at en opholdstilladelse opnås ved svig, er pligtig at erstatte staten de udgifter, der påføres ved udlændingens indrejse, ophold og udrejse samt ved behandlingen af udlændingesagen. Kravet tillægges efter forslaget udpantningsret.

Det foreslås endvidere, at politiet skal kunne optage personfotografi af asylansøgere, selv om der ikke måtte være et aktuelt behov herfor i forbindelse med identifikation af de pågældende, og at politiet skal have adgang til at videregive personfotografiet til såvel indenlandske som udenlandske udlændingemyndigheder. Dette forslag giver blandt andet mulighed for som forudsat i EF-asykonventionens (i det følgende Dublin-konventionen) gennemførelsesforanstaltninger at videregive personfotografier i forbindelse med en anmodning til en anden EU-stat om overtagelse af asylsagsbehandlingen. Dublin-konventionen er gennemført i dansk ret ved lov nr. 387 af 6. juni 1991 om ændring af udlændingeloven.

Forslaget indeholder desuden præcisering af den allerede gældende ordning, hvorefter politiet i helt særlige tilfælde kan udstede visum og tilbagerejsetilladelse ved grænsen.

Forslaget indeholder endelig en præciserende affattelse af bestemmelsen i udlændingelovens § 61 om strafansvar for selskaber m.v. (juridiske personer).

2. Baggrunden for forslagets regler om optagelse og udveksling af fingeraftryk og personfotografi

2.1. De gældende regler om optagelse og udveksling af fingeraftryk og personfotografi

Ved lov nr. 382 af 14. juni 1995 blev udlændingelovens regler om optagelse af fingeraftryk af asylansøgere m.v. ændret, således at der blev givet adgang til at optage fingeraftryk af alle spontane asylansøgere, hvis sager tages under realitetsbehandling i Danmark, uanset om de pågældende må anses for identificerede eller ej.

Endvidere blev der givet adgang til at optage fingeraftryk af alle spontane asylansøgere, hvis ansøgninger ikke realitetsbehandles, idet de pågældende afvises eller udvises efter bestemmelsen i udlændingelovens § 48, stk. 2.

Ændringerne af udlændingelovens regler om optagelse af fingeraftryk af asylansøgere m.v., som blev gennemført ved lov nr. 382 af 14. juni 1995, byggede på en række anbefalinger i Per Sørensen-udvalgets 3. delbetænkning vedrørende effektivisering af asylsagsbehandlingen (betænkning nr. 1288/1995).

Baggrunden for overvejelserne i Per Sørensen-udvalgets 3. delbetænkning var, at begrænsningerne i de tidligere gældende regler om adgang til at optage fingeraftryk af asylansøgere efter udvalgets opfattelse

- i betydelig grad forringede mulighederne for en effektiv og hurtig asylsagsbehandling med længe sagsbehandlingstider til følge,
- modvirkede mulighederne for at afsløre »dobbeltansøgninger« med deraf følgende unødvendig belastning af asylsagsbehandlingssystemerne såvel her i landet som i andre lande, og
- forøgede risikoen for materielt urigtige afgørelser (tilladelser) i asylsager, navnlig i sager med »identificerede« asylansøgere, hvis rejserute ikke var fastlagt.

Ved lov nr. 382 af 14. juni 1995 blev der endvidere åbnet mulighed for, at de optagne fingeraftryk kan registreres i et særligt edb-register, som indenrigsministeren har fastsat forskrifter for. Endvidere indeholdt lovændringen en række bestemmelser om, at der under visse nærmere betingelser til brug for en strafferetlig efterforskning vil kunne foretages søgning i registeret. Ændringen indeholdt herudover en række bestemmelser om, at de optagne fingeraftryk vil kunne udleveres til udlændingemyndigheder i andre lande, hvis disse oplysninger alene benyttes til brug for behandlingen af udlændingesager, jf. nærmere bestemmelsen i § 40 a, stk. 6.

Det fremgår endvidere af bestemmelsen i § 40, stk. 4, at der kan optages personfotografi af udlæn-